

Geboren op 09/10/1953 in Roeselare (W.VI/België).

Is 15 jaar op het ogenblik van mei 68.

Adolescent. Deze jaren van 'omwenteling' hebben op hem een bijzondere invloed.

Absurd strenge collegeregels doen hem rebelleren op school. Wordt uitgesloten op 2 colleges doch studeert af in het humaniora met onderscheiding.

Hij kiest voor studies "maatschappelijk werk". Zijn eindwerk handelt over "Vormingswerk en derdewereldproblematiek".

In de beginjaren 70 wordt hij in Izegem omschreven door de toenmalige CVP als jonge rebelse rode Amada rakker.

Intussen wordt hij ook erkend als gewetensbezwaarde daar hij weigert legerdienst te verrichten. Op sociaal vlak engageert hij zich in kleinschalig politiek veldwerk én is hij ook de persoon die op de barricaden staat waar zich sociaal onrecht voordoet.

Na zijn studies gaat hij werken in een kleine Vlaams KMO als dakwerker in loonverband.

Een job als ongeschoolde handarbeider. Dit is een doelbewuste keuze uit solidariteit met laaggeschoolden.

Terzelfdertijd kan hij het heel goed vinden met zijn werkgever. Precies deze empathie voor werkgever en werknemer leiden tot vormgeving van zijn in de toekomst ontwikkelde maatschappijvisie.

Zijn eerder linkse oriëntatie weerhoudt hem niet lid te zijn van de toenmalige Volksunie die zich in de jaren 70 kenmerkt door een open geest.

In zijn twintiger jaren maakt hij heel veel vrienden. Doorheen vele ontmoetingen en gesprekken leert

hij anderen waarderen, vooral ook diegene met een andere maatschappijvisie. Dit geeft vorm aan zijn

ruimdenkendheid én het zichzelf kunnen relativeren in confrontatie met anderen.

In zijn beroepsleven start hij als maatschappelijke werker in een jongerenadviescentrum.

Hij is mede oprichter van VZW De Link, een residentieel opvangcentrum voor jongeren in moeilijkheden in

Kortrijk (W.VL/België).

Na 10 jaar engagement start hij in de business als "sales manager" in een vleesverwerkend bedrijf.

Hierbij is hij vooral actief in verschillende Europese landen.

Binnen het leidend kader wordt hij syndicaal afgevaardigde voor het Algemeen Christelijk Vakverbond.

Na veel succes start hij in 2008 als zaakvoerder van BVBA DE VERTE.

Verkopen voor verschillende ondernemingen in Benelux en Frankrijk steeds in het vleesgebeuren.

Tot op heden beroepshalve steeds geboeid bezig met zijn vennootschap.

Komende uit een Vlaams midden (grootvader langs moeders zijde is Jules Declercq-syndicaal afgevaardigde

in de jaren 20 én medestichter van het Verdinaso) verdiept hij zich in de opzet van de Vlaamse beweging.

Zijn Vlaams nationale reflex is steeds aanwezig. Vlaams, Sociaal, en nooit anti Waals.

Hij laveert binnen het Vlaamse politieke denken tussen de minimalisten en maximalisten.

Dit denkproces over jaren heen resulteert in een keuze waarbij Vlaanderen ingebed wordt binnen de Nederlanden.

Een sterke politieke Benelux is een logische conclusie.

In 1992 wordt hij medestichter van de Stichting Joris van Severen.

In 2002 wordt hij voorzitter van de Stichting Joris van Severen.

In 2004 wordt hij bestuurslid van het Studiecentrum Joris van Severen.

In 2007 wordt hij voorzitter van het Civilistisch Appel. Dit CA is een denktank die als speerpunten naar voor brengt :

de eenheid der Nederlanden en het civilisme als filosofisch denkkader.

Het uittekenen van een ideaal maatschappijmodel wordt beoogd. De waarde van het individu is

cruciaal, anders wordt dit maatschappijmodel een systeem.

Een té libertair individueel maatschappijmodel leidt tot uitgesproken egoïsme en ideaalloos materialisme.

"Linkse" én "rechtse" visies moeten kunnen leiden tot symbiose.

In 2008 wordt hij bestuurslid van het CNB (comité nieuwe Benelux). Dit comité beoogt meer inhoud te geven aan de harmonisatie en integratie in Benelux verband. Ook ondertekent hij het Benelux Manifest. Tot op heden is hij ook penningmeester van het CNB.

Politieke voor- en tegenstanders heeft hij uiteraard.

Voorstanders vinden hem gedreven, iemand met inhoud en visie én trouw aan zijn politieke overtuiging.

Politieke tegenstanders hebben vooral kritiek op zijn evolutief denken van Vlaams-Nationalisme tot een heel Nederlandse visie.

Zijn politiek streven wordt tot op vandaag gekenmerkt door :

- het behartigen van de belangen van de gewone man.
- het kiezen voor solidarisme én het afwijzen van klassentegenstellingen.
- een Vlaamse reflex
- het kiezen voor een heel Nederlands concept waarbij Wallonië, Vlaanderen, samen met Nederland en Luxemburg een politieke speler van formaat worden binnen het Europees verband.

Recent (2013) wordt hij lid van de Marnix ring te Izegem (W.VL/België).

Marleen Selschotter is zijn echtgenote.

Hij is papa van Hanne, Ulrike en Lander.

Hij is opa van Joren en Elise.